

- Holnap majd elmondok mindent amit tudni akarsz a világunkról -- mondta Twilight miközben elkísérték Senseit a szobájába.

- Rendben, és köszönöm mégegyszer a vendégszeretetet -- válaszolta Sensei.

- Ez lesz az, -- mondta Twilight -- remélem megfelel.

- Tökéletes -- mondta a harcos, majd bement és berendezkedett. A szobában nem volt sok minden és nagynak sem volt mondható, csak egy kis asztal volt ott egy székkal, egy ágy, meg volt egy kis erkélye.

- Jó éjszakát -- mondta a Pinkie Pie mosolyogva.

A harcos mélyen meghajolt előttük háláját kifejezve. A hercegnő és barátai becsukták az ajtót, majd mind elindultak.

- Talán jó lenne ha mi is itt maradnánk veled, -- javasolta Applejack -- nehogy valamit csináljon amíg alszol.

- Uhh ... tényleg tartsunk egy pizsama partit -- válaszolta erre Pinkie.

- Köszönöm, hogy aggódtok értem de ne féltsetek. Ha lesz valami vele szólok nektek.

-- Rendben -- mondták egyszerre a pónik.

-- De azért majd tartunk pizsi partit valamikor ugye ? -- érdeklődött Pinkie.

-- Igen, majd tartunk -- válaszolta Twilight.

Sensei egyből az ágynak esett amint vendéglátói elmentek, de alig tudott aludni -- " Vajon a többiek jól vannak ? Mi történhet most ott ? -- így elmélkedett -- Mind ügyes harcosok, jól bírják a gyűrődést. Csak remélem, hogy a Központba nem törnek be. Bár a készleteinkkel egy elhúzódozó ostromot simán kibírnak. "

1. nap

Szép napsütéses reggel volt, Twilight és Spike pedig Sensei szobája felé haladtak.

-- Alig várom, hogy megtudjak mindent a kultúrájáról, -- mondta Twilight -- szerinted milyen szokásaik vannak ?

-- Fogalmam sincs, de engem inkább azok a fegyverek érdekelnek -- válaszolta Spike.

-- Miért? Elmondta, hogy mire használják.

-- Tudom de nagyon menőnek tűnnek és közelebbről is szeretném megnézni őket.

Ahogy így haladtak oda értek a szobához, majd bekopogtak.

-- Sensei bemehetünk ? -- kérdezték.

-- Igen -- válaszolta oda bentől.

-- Jó reggelt -- köszöntötte a hercegnő.

-- Jó reggelt nektek is -- jött a válasz.

Sensei az asztalnál ült és még mindig a csatán és népén elmélkedett.

-- Gyere velünk az étkezőbe kérlek a többiek már várnak a reggelinél.

-- Rendben.

Azzal el is indultak az étkezőbe.

-- Amúgy, honnan kaptad a neved ? -- érdeklődött útközben Twilight.

-- Nos -- kezdett bele a harcos -- az eredeti nevem Szeregen Jarikévics, a Sensei nevet azután kaptam miután nagykorú lettem és megkaptam a feladat-köröm a Központban.

Ahogy ezt elmondta oda értek az étkezőhöz. Twilight varázserejével kinyitotta az ajtaját és meglátták, hogy a hercegnő barátai már ott ülnek. Az asztal tele volt mindenféle finomsággal, volt ott pite, torta, különféle gyümölcsök és cyder innivalónak.

-- Jó reggelt méndeneknek -- köszöntötte barátait Twilight.

-- Jó reggelt -- válaszolták egyszerre.

Twilight oda ment hozzájuk és leült az egyik székre, Spike meg mellé.

-- Ülj le kérlek és egyél amit csak akarsz.

Egy extra szék már oda volt készítve, így Sensei oda ment, meghajolt mindenki előtt megadva tiszteletet és leült Pinkie Pie és Fluttershy közé.

-- Szóval, hogy is kaptad a neved ? -- kérdezte újra a hercegnő.

-- Amint már említettem a nevem Szeregen Jarikevics és akkor kaptam a nevem amikor megkaptam a feladat köröm a Központban. Az én feladatom, hogy tanítsam az ifjakat a harcmódorunkra és fegyverviselésünkre.

-- Szóval akkor te egy tanár vagy ? -- kérdezte Pinkie miközben egy hatalmasat harapott az előtte lévő tortából.

-- Annak is mondhatjuk, de inkább mesternek szólítanak.

-- Értem, -- kezdte a hercegnő -- feltehetek még pár kérdést ?

-- Amit csak akarsz.

-- Az öt alapító mester, hogy jött rá a dimenziók közötti ugrásra ?

-- Az a baj, hogy erre nem tudok és ha tudnék akkor sem válaszolhatnék, mert akkor az életemmel kell fizetnem.

-- Vannak valamilyen szokásaitok vagy tradícióitok ?

-- Az aratás ünnepe, amikor a friss termés egy részét elvisszük a Mesterek Templomába és megáldjuk. És a nap ünnepe amikor mindenkinek kivétel nélkül részt kell vennie egy napkeleti meditáción, megünnepezve a leghosszabb napot. -- fejezte be Sensei és beleharapott egy almába.

-- Ez nagyon jó alma, honnan van ? -- kérdezte.

-- Én hoztam, az Apple család farmjáról van Édesalmás Kertből -- válaszolta Applejack.

-- A sütitet meg én sütöttem -- mondta Pinkie Pie jellegzetes mosolyával.

-- Twilight, most feltehetnék én is pár kérdést ? -- kérdezte Sensei.

-- Persze, amire tudunk csak válaszolunk -- jelentette ki a hercegnő.

-- Csak három féle póni létezik vagy van több is ?

-- Nos, a legjellemzőbbek a föld pónik mint Applejack és Pinkie Pie, a pegazusok mint Rainbow Dash és Fluttershy, az unikornisok mint Rarity és vannak alikornisok akik hercegnők, mint én.

-- És hány hercegnőtök van ?

-- Négy, akikkel tegnap találkoztál Celestia és Luna, én és a sógornóm Cadence hercegnő.

-- Értem, és mit szimbolizál a jel a combotok fölött ? -- kérdezte Sensei rámutatva Fluttershyra.

-- Azok a szépség jegyeink, megmutatják, hogy miben vagyunk tehetségesek. Minden póni nélküle születik és akkor jelenik meg ha a póni felfedezi, hogy miben tehetséges.

-- Érdekes. Viszont bocsássatok meg nekem de el kell mennem, mert dolgom van .

-- Nyugodtan, menj és csinálj -- mondta Twilight kicsit zavarodottan.

Azzal Sensei felállt, meghajolt, majd elindult a szobája felé.

-- Hmm ... vajon mi dóga lehet neki itt ? -- kérdezte Applejack.

A többiek sem értették, csak zavarodottan nézték, ahogy kísétél.

Sensei bement a szobájába, majd kiment annak az erkélyére és leült .

"Habár a füstölő nincs itt, még meditálni tudok." -- gondolta a harcos.

Közben Twilighték leszedték az asztalt és elpakolták az edényeket. -- Nem gondoljátok, hogy meg kellene nézni mit csinál ? -- vetette fel a kérdést Rainbow Dash.

-- Lehet, mi van ha valamire készül -- válaszolta Rarity.

-- Lányok szerintem, hagyjuk megérdemel egy kis magányt. Amit csinál az pedig az ő dolga

-- nyugtatgatta a többieket Fluttershy.

-- Igazad lehet, csak remélem nem csinál majd ezzel semmi bajt -- mondta Rarity helyeselve.

Közben Ponyvilleben is zajlott az élet, mindenki sietett a dolgára.

-- Remélem ezzel megszerezzük a szépségjegyüket, -- jelentette ki Scootaloo -- biztos, hogy ha kilőjük magunkat megkapjuk.

-- Biztonságos ez ? -- kérdezte Sweetie Belle -- Elég rozogának tűnik.

-- Nyugodj meg nem lesz semmi baj -- nyugtatgatta Apple Bloom, s közben beleült a katapult kosárájába.

-- Mehet ? -- kérdezték.

-- Mehet.

Azzal meghúzták a kioldókart és Apple Bloom elrepült. A társai egy távcsövön figyelték a röppályáját.

-- Hoppá ... , ez nem jó -- mondta Scootaloo.

-- Mi a baj ?

-- Egyenesen Twilight kastélya felé repül és bele fog csapódni !!!

Így hát elkezdtek futni, hogy megmentsek barátjukat.

Közben Apple Bloom is rájött, mi fele száguld.

-- Segítség -- ordította -- segítség !!!!

A kastélyban közben Sensei befejezte a meditációt és meghallotta az ordítást. Látta, hogy valaki a kastély fele repül, berogyzott a térdét és kezeit behajlította. Ahogy oda ért Sensei kinyújtotta a kezeit és elkapta, közben hátra esett, hogy tompítsa a becsapódást.

-- Mi történt ? -- kérdezte Apple Bloom -- Élek ?

-- Igen, elkaptalak -- válaszolta Sensei.

-- Várjunk csak, te lehetsz az a harcos akiről a nővérem mesélt. Köszönöm.

-- Nincs mit, de ki a nővéred ?

-- Applejack és én Apple Bloom vagyok.

-- Értem de mond csak, mit csináltál, hogy így ide repültél.

-- Kilőttem egy katapultból a barátaim.

-- Mi, miért !?

-- Mert megakarjuk szerezni a szépségjegyünket.

Közben az ajtón bejöttek a barátai és Twilighték, mert útközben elmondták nekik, hogy mit csináltak.

-- Apple Bloom jól vagy ? Hogy képzelted, hogy ilyet csinálsz ?-- kérdezte idegesen Applejack.

-- Igen. Bocsánat többet nem csinálom.

-- Hé tudjátok mit, hátha megkaptuk a szépségjegyünket-- mondta Scootaloo lelkesen.

Így mindannyian a combjukra néztek de, csalódniuk kellett mert nem jelent meg semmi.

-- Hé próbáljunk ki valami mást, gyertek -- mondta Sweetie Belle s azzal a lendülettel ki is rohantak.

-- Bocsáss meg nekik néha túlzásba viszik a dolgot -- mondta Rarity

-- Semmi baj, még jó, hogy itt voltam és elkaptam a húgod -- válaszolta Sensei.

-- Köszönöm, hogy megmentetted -- mondta Applejack.

-- Nincs mit

-- Sensei, amúgy mit csináltál itt ? -- kérdezte Rainbow Dash érdeklődve.

-- Meditáltam, reggeli után mindig szoktam, hogy kitisztítom az elmém. -- mondta -- Volna egy kérésem viszont, körbevezetnétek a kastélyban és elmondanátok, hogy hogyan tettél szert erre a helyre, csak mert kíváncsi vagyok.

-- Természetesen, de eléggé hosszú történet -- válaszolta Twilight.

-- Nem baj, időm az van.

-- Akkor kövess kérlek.

Azzal elindultak, hogy megmutassák a kastélyt, s közben mondták a történetet. Ahogy haladtak a folyosókon elérték a könyvtárat.

-- Ez aztán hatalmas, -- vágott közbe Sensei amint belépett a terembe -- hány könyv van itt ?

-- 350 560 darab, -- jelentette ki büszkén Twilight -- de gyere menjünk tovább van még mit mutatni.

Közben Canterlotban a két testvér tanácskozott :

-- Biztosan megbízhatunk szerinted benne, nem e világi, nem ismerjük a kultúráját -- tanakodott Luna hercegnő.

-- Nyugodj meg testvérem, -- kezdte Celestia -- még ha nem is bízol benne Twilight biztosan

megbarátkozik vele, hiszen nem véletlenül ő a barátság hercegnője.

-- Talán igazad van, csak aggódom. Mi van ha, csak meg játssza, hogy szövetséges és utána ránk támadnak ?

-- Akkor kellőképpen foglyuk őket fogadni -- mondta Celestia nyugtatva a testvérét.

Eközben Twilightéknál :

-- Szóval egyedül megvédtél egy teljes birodalmat ? -- lepődött meg Sensei.

-- Igen és ezért tisztelnék ott -- válaszolta büszkén Spike miközben ebédeltek. Közben tovább mesélték a történetet.

Ebéd után még megmutatták Senseinek a tornyokat, a kémikus termet és legvégül a tróntermet.

-- Így hát néha a szépség jegyünk elkezd vibrálni és tudjuk, hogy a tétkép hív minket -- fejezte be Twilight a történetet és a tékép felé vezették Senseit.

" Szóval ez teljes Equestria térképe, bámulatos. Mintha hologram lenne, de nem vibrál amikor belenyúl valaki " -- gondolta Sensei.

-- Úgynéz ki, hogy sokszor megmentettétek már a világotok -- mondta a harcos dicsérve -- méltán lehettek büszkéek magatokra.

-- Azok is vagyunk -- mondta Rainbow Dash boldogan.

-- Elég későre jár -- kezdte Applejack, majd ásított egy nagyot -- jól elmeséltük az időt.

-- Igen én is elég fáradt vagyok -- mondta Rarity.

-- Menjünk akkor feküdjünk le, -- javasolta a hercegnő -- majd holnap meg körbe vezetünk a Ponyvilleben Sensei.

-- Rendeben és köszönöm.

Mindenki fáradtan indult haza, hogy befeküdhesse az ágyába.

Sensei mielőtt lefeküdt volna kiment az erkélyre és nézte a csillagokat és a holdat ahogy megjelent a horizonton. Boldogan feküdt le mert tudta, hogy egy nappal közelebb van ahhoz, hogy haza jusson.

2. nap

Éj sötét éjszaka volt. Egy fekete alak lépkedett az úton. A távolban magas falak emelkedtek előtte, nem lehetett a létesítményből sok mindent látni csak, hogy a falak tetején járőrök sétálnak fáklyával és kémlelik a tájat. A fekete alak egyre közelebb ért az épülethez. Az egyik járőr észre is vette az idegent:

-- Állj ki közeledik ott ! -- mondta, s erre már a többi járőr is felfigyelt.

Az idegen nem szólt semmit csak ment tovább.

-- Állj meg és mond meg jöttöd célját !

Erre megállt a faltól pár méterre és azt mondta :

-- Hírt hoztam, a kódom 502.

Az őr nem vitázott, hiszen tudta ki ő: -- Rendben, nyissátok ki a kaput.

Az őrk először a csapóhidat nyitották le, majd a falak elkezdtek távolodni egymástól és megjelent rajta egy lyuk. Ez volt az épület fő bejárata. A fekete alak bement üdvözölte az őrköt majd tovább ment a létesítmény közepe fele.

Ahogy haladt találkozott néhány őrral, de csak intett nekik és ment tovább. Körülbelül 6 percnyi séta után elérte az épület együttes közepét. Ott egy hatalmas palota szerű építmény terült el. Díszes ablakai, sárkány mintával díszített oszlopai és egy két szárnyas tölgyfa ajtaja volt. A fekete alak felment a hosszú lépcsősoron ami az ajtóhoz vezetett.

-- Engedjetek be, hírt hoztam, a kódom 502.

Az őrk nem akadékoskodtak csak kinyitották az ajtót és beengedték.

Az ajtó egy folyosóra nyílt, ami pedig egy terembe vezetett. A terem tele volt gyertyákkal, azok adták a világítást. A terem végében egy kopasz ember ült meditálva.

-- Üdvözöllek Kerigen, -- mondta a meditáló -- remélem jó híreket hoztál.

A fekete alak levette csuklyáját, majd meghajolt.

-- Üdvözlét Dorn Nagymester.

-- Jelentést kérek !
-- Aggasztóak a hírek. A keresztesek egyre közelebb vannak a Központhoz. A csatát megnyertük, de hátrálni kényszerültünk, mester.
--A veszteségek ?
-- 156 halott, 54 könnyen sérült, 36 súlyosan sérült és egy eltűnt személy, mester.
-- Ki tűnt el ? -- kérdezte Dorn akit a hír kicsit meglepett.
-- Sensei, mester.
-- A jelkövetője nem jelez ?
-- Sajnos nem, lehet tönkrement amikor átdobták egy dimenzió kapun, mester.
-- Mi !? Átment egy másik dimenzióba ? De, hogy nyílt meg egy kapu ? -- kérdezte kicsit mérgesen a mester.
-- Nem tudom, és azt sem, hogy melyikbe került át, mester.
A Nagymester gondterheltnak tűnt e szavak hallatán, majd így szólt :
-- Nem baj, Sensei kiváló harcos és jó túlélő. Akárhová is került biztos visszatér, csak napok kérdése.

Közben Twilighték a befejezett reggeli maradékát pakolták el.
-- Akkor induljunk mer' sok mindent meg kell mutatnunk neki -- mondta Applejack.
-- Rendben, csak megnézem, hogy végzett e a meditációval -- mondta a hercegnő.
Elindult hát Sensei szobája felé. Közben tervezgette az útvonalat Ponyvilleben. Ahogy odaért a szobához bekopogott.
-- Sensei indulhatunk ? -- kérdezte.
-- Igen, megyek -- jött a válasz bentől
Az ajtó kinyílt és Sensei a teljes harci felszerelésében pompázott.
-- A fegyverek miért kellene ? -- kérdezte Twilight zavarodottan.
-- Egy dimenzió-ugró harcosnak mindig fegyverben kell lennie. Soha nem hagyatja el. A fegyverei az élet.

Twilight még mindig zavarodott volt, de valamilyen szinten megértette. Így indultak el a többiekhez akik már a kastély előtt várták őket.
-- Akkor indulhatunk ? -- kérdezte Applejack.
-- Természetesen -- jött a válasz.

Azzal el is indultak a városba. Első állomásként útjukat a Sugarcube Corner felé vették. Ahogy haladtak a város lakói között vegyes érzelmek uralkodtak el. Az öregek méregették őket, a kis csikók csodálkoztak rajtuk. Páran megijedtek, mert nem látnak gyakran fegyveres alakokat a városban. Ezt Twilight is észrevette és így szólt Senseihez :
-- Talán lehet le kellene vennem a csuklyád.
-- Miért ? -- érdeklődött a harcos.
-- Egy páran megijedtek tőled -- suttogta neki Twilight.
-- Áh ..., rendben -- így levette a csuklyáját.
A város lakók még mindig nézték és találgatták, hogy ki.
"-- Ki ez, és miért van a hercegnővel ?" "-- Nézd milyen furcsán megy." "-- Honnan jöhetett ?" "-- Lehet valami diplomáciai küldött." -- suttogták a pónik.
Így haladtak, míg végül elérték céljuk.

-- Ez itt a Sugarcube Corner, itt készítik a legjobb és legfinomabb süteményeket egész Equestriában -- jelentette ki Pinkie.
A barátai csak mosolyogtak mert tudták, hogy Pinkie néha túloz. Bementek az üzletbe és Pinkie azonnal a pulthoz ment, hogy rendeljen magának egy pár epres muffint. Sensei csak nézte a tornyosuló tortákat és süteményeket. Aztán megakadt a szeme egy különös dolgon.
-- Twilight -- kezdte a harcos -- ez milyen sütemény ?

Rámutatott egy muffinra amiből kristályok álltak ki.

-- Az csak egy kristály muffin -- mondta Twilight.

-- Van kristály muffin !? -- és azzal a lendülettel Spike oda is rohant, hogy megvegye.

-- Tudod Sensei itt sok mindemből készítenek süteményeket. -- válaszolta Twilight -- Akarsz valamilyet kipróbálni ?

-- Talán egy almásat, ha van -- jött a válasz.

Így a hercegnő a pulthoz ment ahol Ms. Cupcake meghajolt előtte, majd felvette a rendelését.

Addig a többiek leültek az egyik asztalhoz. Miután Twilight kifizette a süteményeket elindult a barátaihoz. Ott oda adta az almás muffint Senseinek és a barátainak is adott egy-egy süteményt.

Miután befejezték a desszertezést kimentek az épületből.

-- Nos akko' most hova -- tette fel a kérdést Applejack.

Váratlanul egy kutya futott oda hozzájuk és elkezdte szagolgatni Senseit. A kutya hátán főleg barna, a lábán és hasán pedig fehér szőr volt.

-- Milyen szép kutya -- mondta.

-- Az biza', Vinona tényleg az -- vágta rá Applejack.

-- Ő a te kutyád ?

-- Igen.

-- Otthon nekem is van egy csak ő sokkalta nagyobb.

-- Te is szereted az állatokat ? -- kérdezte Fluttershy izgatottan.

-- Igen, otthon a kutyámmal sokszor játszunk kint a Központ kertjében.

-- Akkor meg kell ismerned az állatkáimat -- mondta Fluttershy egyre izgatottabban.

Sensei kicsi gondolkodás után beleegyezett, és így elindultak Fluttershy háza felé. Haladva a városon át a lakók még mindig nézték őket. Az út közben kicsit megéheztek így elmentek enni valamit az étterembe. A pónik ott is csak nézték őket, hogy kivel van a hercegnő. Evés után folytatták útjukat.

Körülbelül másfél óra séta után elérték Fluttershy házát, mivel a város szélén lakik.

-- Szép ez a ház, nagyon természetesnek hat ebben a környezetben -- jelentette ki Sensei.

-- Köszönöm -- mondta Fluttershy kicsit elpirulva.

Fluttershy bevezette vendégeit a házába. Sensei nézte a ház belsejét. Csodálta, hogy milyen szépen tartja vendéglátója. Aztán Fluttershy elkezdte bemutatni neki az állatokat.

-- Ő itt Harry a medve, igen kedves csak nem szereti ha elveszik tőle a mézet.

Az állatok látszólag közömbösnek tartották az idegent.

-- Ő pedig itt Angel a nyuszi, kedves ő is és a kedvence a saláta.

"-- Aha nagyon kedves, inkább ördögi" -- súgta Spike Twilightnak.

-- Gyere még odakint is meg kell mutatnom a többieket -- mondta a sárga pegazus.

Kimentek a ház udvarára és megmutatta neki a csirkéket, madarak, mókusokat meg minden mást is.

-- Hé tudjátok mit, ha már így megmutattad neki az állataid, mi lenne ha elmennénk a parkba az állatainkkal mi is. És hamár ott vagyunk egy piknik estére ? -- vetette fel az ötletet Twilight.

-- Ez egy csodálatos ötlet -- válaszolta Rarity.

-- Jól van, Pinkie te hozz süteményeket, Applejack te innivalót, én hozok pokrócot, Rarity te pedig hozz tányérokat és poharakat. Ja és persze mindenki hozza a házi kedvencét. Akkor találkozunk a parkban -- mondta Twilight.

Méndenki bólintott és elindult haza. Sensei Twilighittal és Spikekal ment vissza a kastélyba.

A kastélyba érve Twilight rögtön készített egy listát arról, hogy mit kell vinnie a piknikre. Nem csak a pokrócot pakolta be hanem még a távcsövet, néhány könyvet az égitestekről és persze Owlicious is a hátára ültette. Majd mikor átmentek a listán harmadjára, hogy minden meg van, elindultak a parkba.

Útközben :

-- Twilight kérdezhetek valamit ? -- kérdezte Sensei miközben a távcsövet vitte.

-- Persze -- jött a válasz.

- Miért kellett a listán háromszor is átmenni, hogy megvan e minden ?
- Tudod én ilyen természetű vagyok. Szeretek mindent biztosan tudni.
- Sensei mesélnél nekem a fegyverekről ? -- kérdezte Spike.
- Természetesen. Mit akarsz tudni róluk ?
- Azok a csukló török nem szoktak kinyílni maguktól ? -- kérdezte kíváncsian.
- Nem mert biztosítva vannak. Csak akkor nyílnak ki amikor én akarom. Akarsz még valamit tudni ?
- Az a kard érdekelne még nagyon.
- Tudod mit, ha a parkba értünk tartok nektek egy bemutatót.
- Az szuper lenne -- mondta Spike izgatottan.

Ahogy így beszéltek elérték a parkot ahol már várták őket.

- Mindent elhoztatok ? -- kérdezte Twilight a barátait.
- Igen, de Pinkie Pie még nem ért ide -- mondta Applejack mindenki helyett
- Na mindegy addig kezdjünk el kipakolni -- mondta a hercegnő.

Leterítették a pokrócot, rárakták az ételeket, a táányérokat és felállították a távcsövet is. Pakolás közben Rainbow Dash így szólt :

- Látom már Pinkiet ott jön az úton -- mutatott rá barátjára, aki szájában egy kosárral, ugrálva közeledett feléjük. Pinkie üdvözölt mindenkit majd a kosarat lerakta.
- Pinkie, egy krokodil megharapta a farkad -- mondta Sensei meglepődve.
- Ne aggódj. Ő csak Gumi a házi krokodilom -- mondta mosolyogva.
- És nem fáj a harapása ?
- Nem mert neki még nincsenek fogai.

Azzal leült a pokrócra és elkezdett enni egy meggyes pitét. A többiek is követték barátjuk példáját és elkezdtek enni. Vacsora után, mivel a nap még nem ment le, mindenki megmutatta a háziállatát Senseinek.

- Ő itt Owlicious, -- kezdte a hercegnő -- egy nagyon segítőkész bagoly. Ha Spike nem tud levenni egy könyvet a legfelső polcokról akkor őt kérem meg rá.
 - Ő Opal az én házi macskám -- mondta Rarity.
 - Nagyon szép macska, szépen ápolt ahogy elnézem -- mondta a harcos.
 - Ő itt Tank a legjobb repülő teknős -- jelentette ki Rainbow Dash.
 - Repülő teknős ? Az, hogy lehet ? -- kérdezte értetlenkedve.
 - A hátán lévő propellerrel.
 - És miért van rajta ?
 - Mert nekem egy olyan házi kedvenc kellett aki tud repülni és olyan király mint én vagyok.
- Sensei erre nem mondott semmit csak megértően bólintott egyet.
- Gumit, Angelt és Vinonát pedig már ismered -- mondta Twilight.
 - Várjunk csak, -- kezdett bele Fluttershy -- azt mondtad neked is van egy kutyád.
 - Igen -- jött a válasz.
 - Mesélnél róla ?
 - Nos, az ő neve Vadász, egy feketés-barna szőrzetű, fiú kutya. Magasságra nekem a térdemig ér. Hűséges, játékos és jó barát. Van is egy képem róla -- azzal Sensei elővett egy képet a ruhája alól.

-- Nagyon aranyos -- mondta Pinkie.

-- Milyen tiszta a bundája -- mondta Rarity.

-- Sensei, -- kezdett bele Spike -- akkor megtartod azt a bemutatót amit ígértél ?

-- Igen.

Sensei felállt, kicsit távolabb ment a vendéglátóitól és elővette a kardját.

-- Megkérnélek titeket, hogy egy-egy almát, egymás után, dobjatok felém.

Méndenki így is tett, kivettek egy almát a kosárból és felkészültek a dobásra. Sensei berogyasztotta a térdét, kardját pedig előre tartotta és egy bólintással jelezte, hogy dobhatnak. Először Spike dobott majd Applejack, Pinkie Pie, Rainbow Dash, Fluttershy, Rarity és Twilight. Sensei ahogy közeledett felé az első alma suhintott egyet a kardjával és ketté vágta. Így tett a következő kettővel is, majd a negyediknél és az ötödiknél a csukló törjeit használta, hogy szétvágja az almákat. Az utolsó almát pedig pusztán kézzel ütötte szét a levegőben. Spike tátott szájjal nézte végig, hogy mi történik. Twilight megvolt lepődve, hogy hogyan lehet valakinek ilyen jó reflexe. Méndenki csodálkozott ezen még Rainbow Dash is.

-- Há' sose gondoltam, hogy ilyen gyors vagy -- mondta Applejack.

-- Hát azért nem olyan gyors mint én, de azért szép volt -- mondta Rainbow Dash.

-- Köszönöm -- kezdte Sensei -- a gyorsaság az egyik alap tana a harcmódorunknak. *"Mindig légy gyorsabb mint ellenfeled és így felülkerekedhetsz rajta."* Ezt a mesterem Dorn nagymester mondta nekem amikor én is mester lettem.

A nap már lemenőben volt amikor már elpakolták a maradékot és a tányérokat. De még nem mentek haza mert Twilight még megakart mutatni az éjszakai égboltot Senseinek.

-- Milyen gyönyörű a hold -- mondta Sensei ahogy meglátta a felemelkedő holdat a horizonton.

-- Igen, Luna hercegnő ismét szép éjszakát hozott el nekünk -- mondta Rarity.

Twilight közben a távcsövéhez ment és bele nézett.

-- Sensei ezt neked is látni kell.

Oda ment a távcsőhöz és bele nézett. Csodálatos látvány tárult elé. A csillagok mint megannyi szentjánosbogár, táncot jártak az égbolton. Ahogy kémlelték az eget Pinkie egyszer csak felkiáltott:

-- Nézzétek, hulló csillagok !!

-- Gyorsan kíváncsiak vagyunk -- mondta Applejack.

Mindenki lehunyta a szemét és kívánt valamit. Pár másodperc múlva kinyitották és elkezdtek összepakolni.

-- Ti mit kívántatok ? -- érdeklődött Rainbow Dash pakolás közben.

-- Én egy új könyvet -- mondta Twilight.

-- Ami az álmod, hogy híres divattervező legyek -- mondta Rarity.

-- Én meg egy nagy eper tortát, csoki mázzal, tejszín habbal és vanília fagyival -- jelentette ki Pinkie.

-- És te kívántál valamit Sensei ? -- kérdezte Applejack.

-- Én csak azt, hogy reményeimhez híven, mindenkit akit ismerek a mesterek szellemei óvják meg. Ezt a kijelentést furcsállták és zavarodottan néztek Senseire.

Miután összepakoltak mindenki elindult haza. Útközben Twilight így szólt a harcoshoz :

- Sensei miért mondtad azt a parkban, hogy "mesterek szellemei óvják meg" ?
- Mert nálunk az alapító mestereket és az összes többi mestert kultusz övezi. Mint itt nálatok a hercegnőket.
- Érdekes lehet mesternek lenni. Milyen érzés ? -- érdeklődött Spike.
- Igazából nálunk sok fajta mester van. Akaratos, makacs, segítőkész. Én annak vagyok a híve, hogy ha a tanítvány nem tud vagy rosszul csinál valamit, akkor megpróbálom bátorítani. Olyan érzés amit nehéz szavakba önteni. Felemelő ha látod, hogy a tanítvány teljesít valamit. De rossz érzés látni a csalódottságot ha nem sikerül neki.

Így haladtak lassan és elérték Twilight kastélyát, majd bementek. Sensei még segített elpakolni pár dolgot, majd így szólt :

- Van valahol itt egy hely ahol megmosdhatok ?
- Persze, a szobádon túlmész és ott a harmadik szoba -- mondta Twilight.
- Köszönöm az útbaigazítást és jó éjszakát.
- Nincs mit és jóéjszakát neked is.

Így Sensei elindult a mosdó felé. Ahogy belépett a szobába mintha vakító fény áradat jött volna ki belőle. Aranyozott szegélyek, gyémántokkal díszített tükör és egy kristályos kád. Sensei háromnegyedig engedte a vizet a kádban, lerakta fegyvereit, levette ruháit is, majd bele feküdt a kádba.

Fürdés közben így elmélkedett :

"Vajon miért ilyen kedvesek velem ? Akkor is ilyenek lennének ha tudnának a 96-osról ?"

Sensei miután megfürdött a szobája fele vette az irányt és egyből ágynak dőlt. Miután lehunyta szemét álomba szenderedett. Különös álom volt amit átélt. Egy fa ajtón lépett át egy terembe. Teremben csak egy asztal volt középen, amin egy gyertya adta a világítást és az asztal mellette egy szék volt.

- Foglalj helyet kérlek -- szólalt meg egy lágy hang a sötétben.
- Ki vagy, -- kérdezte miközben leült -- valami árny, vagy szellem?
- Egyik sem én hercegnő vagyok --és a sötétből Luna hercegnő jött elő, teljes pompájában.
- Luna hercegnő ? Maga, hogy kerül ide?
- Én képes vagyok befolyásolni és irányítani mások álmait. Valamint én idézem elő őket és képes vagyok belépni mások álmába is.
- Értem, és minek köszönhetem, hogy itt van ?
- Csak néhány információt szeretnék megtudni.
- Rendben kérdezzen bármit.

-- Konkrétan csak egy dolog érdekel. Mit jelent az RD00766 ?

Sensei erre kicsit ideges, lett hiszen tudta ha elmondja azzal sok minden megváltozik.

- Nos elárulod végre ? -- kérdezte Luna türelmetlenül.
- Rendben. Az RD00766 Equestria kódneve. A 96-os szégyene a népemnek.
- Kódnév ?! Ez mit jelent ?!
- Azt, hogy már felfedeztük a dimenziókat évekkal ezelőtt.
- És mi az a bizonyos 96-os ?
- Annak már 25 éve. A 96-os egy évszám. A mi dimenzióinkban 2396-ban, kitört egy lázadás a Központban amit siker koronázott. A keresztések voltak a kitervelői az egésznek. Beszivárogtak és majdnem a fő mestereket is megölték. Miután átvették az irányítást egyből a hódítás lett a céljuk. Ezt a dimenziót szemelték ki első célpontjuknak, azt nem tudom megmagyarázni miért. Hónapokig készültek a támadásra, a kapuk ide is készen álltak. Ám mielőtt megindulhatott volna a seregük támadást indítottunk és visszafoglaltuk azt ami a miénk. Az árulókat kivégeztük és hála az alapítóknak a technológiánk is megmenekült.

-- De honnan tudtad azt, hogy ezt a helyet Equestriának hívják amikor ide jöttél ?

-- Akkor amikor visszafoglaltuk a Központot a mesterem Dorn nagymester megkért, hogy nézzek át a kapun, hogy nem szöktek át keresztesek. Egy kisebb csapattal átjöttem és akkor hallottam pár póni beszélgetésében a hely nevét.

Visszaérve jelentést tettem a mesteremnek és azt mondtam : ' A hely ahova készültek békés, lakói jó szándékúak nem hagyatjuk, hogy megrontsák a helyet' . A kaput lezártuk és azóta senki nem ment át rajta.

-- Nem csoda, hogy furcsa voltál nekem. -- mondta a hercegnő -- Mindenesetre köszönöm, hogy őszinte voltál velem.

-- Arra kérném meg felségedet, hogyha lehet, ezt ne nagyon mondja el Twilightéknak lehet nem értenék meg. A népemnek ez egy hatalmas szégyen folt.

A hercegnő meglepődött a kérésen de aztán egyetértően így szólt :

-- Én is tettem olyat amire nem vagyok büszke, -- sóhajtott egy nagyot -- nem árulom el senkinek ezt csak a testvéremnek. Mert úgy érzem ezt neki is tudnia kell.

Sensei hálásan meghajolt miután felállt a székről és látszott rajta, hogy így egy nagy kő esett le a szívéről.

-- Egyébként, nyugodtan szólíts csak Lunának -- mondta búcsúzóul, egy fél mosollyal, és eltűnt a szoba sötétjében.